

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคต่อปริมาณเงินของประเทศไทย โดยการประมาณสมการอุปสงค์ของเงินเชิงดุลยภาพในระยะยาว (long run money supply) ด้วยวิธีการของ Johansen and Juselius และนำสมการอุปสงค์ของเงินมาทดสอบ error correction model เพื่อพิจารณาการปรับตัวในระยะสั้น ซึ่งวิธีการศึกษาจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบคุณสมบัติ stationary ทดสอบ cointegration และทดสอบ error correction model ตามลำดับ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลรายไตรมาส ในช่วงไตรมาส 1 ปี พ.ศ. 2536 - ไตรมาส 2 ปี พ.ศ. 2548

ผลการศึกษา พบว่า ระดับราคา (p) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างเงินบาทกับเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (xr) มีคุณสมบัติ stationary ที่ระดับ first difference [I(1)] ส่วนปริมาณเงินตามความหมายแคบ (m) รายได้ที่แท้จริง (y) และอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารในตลาดลอนดอน (r) มีคุณสมบัติ stationary ที่ระดับ second difference [I(2)] และพบว่าสมการอุปสงค์ของเงินมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว โดยที่รายได้ที่แท้จริงมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินตามความหมายแคบมากที่สุด ร้อยละ 1.40 รองลงมาได้แก่ ระดับราคา และอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารในตลาดลอนดอน ร้อยละ 1.37 และ -0.02 ตามลำดับ

สำหรับการปรับตัวในระยะสั้นของปริมาณเงินตามความหมายแคบในรูปแบบ error correction model แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวในระยะสั้นของปริมาณเงินตามความหมายแคบ คือ รายได้ที่แท้จริง และเมื่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคมีการเปลี่ยนแปลง ปริมาณเงินตามความหมายแคบจะใช้เวลาในการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวด้วยความเร็วร้อยละ 0.69 ต่อไตรมาส

ดังนั้นในระยะยาว เจ้าหน้าที่ทางการเงินสามารถควบคุมปริมาณเงินผ่านระดับรายได้ที่แท้จริง และระดับราคา ส่วนในระยะสั้นจะต้องควบคุมปริมาณเงินผ่านระดับรายได้ที่แท้จริง

The objective of this research is to study the relationship between macroeconomic variables and the money supply in Thailand by using the Johansen and Juselius method to estimate the equation of the long-run money supply. An error-correction model is used to test the necessary short-run adjustment. The study began with a stationary test, co-integration test and error correction model test respectively. The data consisted of quarterly data from the first quarter of 1993 to the second quarter of 2005.

The findings indicated that the price level (p) and the foreign exchange rate between the baht and US dollar (xr) had stationary qualifications at the level of first difference. While narrow money (m), real income (y), and the London Interbank Offered Rate (r) had stationary qualifications at the level of second difference. It also found that the money demand equation had a long-run equilibrium. Real income had more influence on narrow money (1.40%), followed by price level and the London Interbank Offered Rate (r) (1.37 and -0.02) respectively.

With regard to the short-run adjustment of narrow money in the error correction model, the results indicated that the macroeconomic variable (real income) affected the short-run adjustment of narrow money supply. When the macroeconomic variables changed, narrow money took some time to adjust in order to achieve a long-run equilibrium at the rate of 0.69% per quarter.

In the long-run, therefore, financial personnel could control the money supply through the level of real income and the price level. In the short-run, control must be implemented through the level of real income.